

Universitätsbibliothek Paderborn

... Pars Difficultatum Propositarum Eximio D. Martino Henrico De Swaen in Universitate Lovaniensi S. T. Doctori

Complectens 1. Justam defensionem adversus Libellum supplicem eximii Domini De Swaen, & eruditissimi Domini Melis. 2. Instaurationem priorum difficultatum cum Libello supplice Alumnorum Collegii Alticollensis ad Exim: suum Præsidem. 3. Æquam & facilem pacis conditionem

Fontaine, Jacques

Coloniæ Agrippinæ, [1692]

§. 11. Cui imputanda sit propalatio Historiæ de famosa Lagena.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39122

cas, Dominum Melis præcipuas egisse partes, sed tuo quoque nomine locutum. Neque Dominus Melis solus poterat sibi eam potestatem arrogare de ejiciendis omnibus Societatis Missionariis totâ Hollandicâ Missione.

§. II.

Cui imputanda sit propalatio Historiæ de famosa Lagena.

Superest lagena vini Rhenani, quam vobis paopinavit Amplissimus Dominus Decanus, cujus à me facta mentio, tam duræ vobis digestionis est, ut ne jam quidem concoqui satis à vobis possit. Indignum scilicet est in scriptis publicis, familiarem virorum gravium computationem divulgare. Graviter mihi prohibes in Resolutione difficultatum, ne Lagena illius amplius refricent memoriam. Cave interim, inquis, ne ridiculum illud tuum effugium de Lagena à Domino du Bois nobis propinata in tui defensionem eò deducas. Verba veritatis, & sobrietatis, mi Didace, locuti sumus. Intellego, vos etiâ apud alios de hoc questos esse non leviter. Quid facias hujusmodi hominibus delicatulis, qui propter res tam futiles tantoperè commoventur,

aliosque reos vociferantur divulgationis, cu-
 jus ipsi Autores sunt? Egone historiam hanc
 ex tenebris erui? Congressum vestrum cum
 Amplissimo Domino Decano descripsi in
 Epistola data 20. Augusti anni superioris, de
 Lagena vini Rhenani tacui studiosè. Verùm
 Dominus de Swaen, nescio quem vulgi plau-
 sum hinc captare gestiens, sivè me argumento
 ineluctabili convicturus, non dubitavit etiam
 à Lagena causæ suæ patrociniū petere,
 certus, me vino illo Rhenano, quamvis
 non gustato, prosternere. Scripseram verò
 Amplissimum D. Nicolaum du Bois ex collo-
 quio tam turbulento insomnem duxisse no-
 ctis partem, quis enim non trepidet solus à
 duobus Augustini Discipulis, altero eorum
 penè furibundo, impugnatus? Falsitatis hìc
 me redarguens Martinus in Epistola ad Illu-
 strissimum Sebastenum, *hoc scio, inquit, tan-
 tum abfuisse, ut in discessu nostro turbatum se ad-
 modum exhibuerit Dominus du Bois, ut potius
 haustum benevolum vini Rhenani utrique nostrum
 oblatum voluerit.* Argumentum procul dubio
 ab haustu benevolo vini Rhenani petitum
 non potest non esse validum: An igitur vo-
 luitis, ut falsum pro vero amplexus altum
 silerem, nihil reponens ad fallaciam tam di-
 gnam animadversione? Respondi, haustum
 il-

illum benevolum oblatum fuisse, antequam
 ulla difficultas moveri cœpit, tragœdiæ non
 antè initium datum, quàm Lagena ad finem
 vergeret. Quid ni suspicari liceat, si tam no-
 tabilis circumstantiæ, in qua tantum roboris
 posuisti, sis oblitus, facile fieri potuisse, ut
 non omnium etiam verborum, quæ ira Do-
 mino Melis expresserat, satis memineris,
 fortè non minus ipse commotus animo, licèt
 verborum temperantior? Quamvis non ea
 fuerit vini copia, quæ per se turbando sani
 hominis cerebro sufficeret, quidquid sit de
 cerebello infirmiori, & nimix forsàn iræ,
 tristitiæ, aut alterius passionis motibus agita-
 to, videtur *haustus* ille *benevolus* animorum
 aliquid addidisse Domino Melis, ut dolor, &
 ira, quæ hætenùs imo pectore premeban-
 tur, foras prorumperent. Singularem autèm
 sobrietatem tuam, & moderationem laudo
 Martine, qui ut te non nisi tertiam partem ejus,
 quod Dominum Melis sumpsisse profiteris,
 etiàm iram meliùs cohibuisti. Verùm quidam
 Amicus meus, licèt in historiis alioquin non
 multum versatus, nec planè Pseudo-Politicus,
 non legisti, inquit, ni fallar, in Apophtegma-
 tibus Plutarchi, Dionysium Senioreni duos
 olim juvenes sibi adversarios, & obtrectantes
 cum ostendisset, utriusque genium inter pocula

explorandum decrevisse? Cum illorum alter
cautissimè se gereret, ut vini, ità & verbo-
rum parcior, alter gustato mox vino effe-
vescens in iras insurgeret, & multa impru-
dens effutiret, hunc Dionysius, quia ex in-
firmitate potius, quàm malitià delinquentem
absolvit, illum magis taciturnum, tanquàm
magis noxium, sibi que magis metuendum
è medio sustulit. Ita Amicus, applicationem
Historiæ mihi relinquens; an applicari possit,
judicet lector: mihi non lubet tantorum in-
me virorum animos nullo meo merito con-
citatos, irritare, quin & de iis mihi perpetuò
conciliandis seriò cogito.

C A P U T I I I .

D E C O M P O N E N D I S D I S S I D I I S .

§. I.

Undenam Dissidia sint exorta.

QUANTA sit non-nullorum in retinen-
do Jansenii sensu pertinacia, in Pon-
tificiis constitutionibus explodendis
temeritas, in conculcanda Archiepiscopali
au-